

Leie Täht

Nr 60 september 2007

Sel sügisel alustasid kooliteed:

Hannabel Dreving

Siret Kangur

Kalmer Keerup

Kristin Lass

Karolin Puranen

Olari Türkson

klassijuhataja Tiina Grünberg

Esimene intervjuu 1. klassi õpilastega

Mis 1. septembrist meelde jäi?

Kalmer: Tarkusekivi, kus pidime ütlema, mida soovime koolis teha kõige paremini.

Mina tahan saada heaks õpilaseks.

Kristin: Kui aulasse tulime, siis hoidis mu käest kinni üks 9. klassi tüdruk. Temaga oli hea koos tulla.

Karolin: Mul on see meeles kui direktor andis aabitsa. Siis oli uhke tunne. See esimene koolipäev oli väga äge päev.

Siret: Sain aabitsakohvri direktori käest. Oma õpetaja käest sain lilled ja pliiatsid.

Hannabel: Suured tüdrukud tõid mind saali. Direktor andis aabitsa.

Miks oli sööklas kringlilaud kaetud?

Kalmer: Direktor pani laual küünlad põlema, sest sel päeval on kooli sünnipäev.

Olari: Morssi oli ka.

Kooli vanust täpselt ei teatud, aga nüüd jäi kõigile meelde, et õpime 12-aastases koolis.

Mida oled juba põnevat koolis õppinud?

Siret, Hannabel, Karolin ja Kristin: Lugemist.

Kalmer: Grammatikat; vanasti õpiti grammatikat, aga nüüd on matemaatika.

Oleme õppinud liitmist ja lahutamist.

Olari: Õpin tähti.

Mis koolis kõige rohkem meeldib?

Tüdrukutele meeldib lugemine. Kalmerile kõik õppeained. Kristin arvas ka, et kõik on vahva.

Olari: Vahetunnis hargitatsu mängida.

Seda, et koolis targaks saab, teadsid kõik ühest suust.

Mida selle tarkusega peale hakata? Kelleks tahad suureks saades hakata?

Karolin: Juuksuriks

Siret: Mina hakkam emaks. Kui tööle lähen, siis juuksuriks.

Kalmer: Professoriks

Kristin hakkab sportlaseks.

Olarist saab ehitaja.

Hannabel: Mina hakkam poemüüjaks.

Koolis käimine meeldib eranditult kõigile.

Lasteaia ja kooli erinevuseks öeldi, et koolis ei pea magama, muidu oli lasteaia ka ikka tore. Nüüdki käivad nad vahel lasteaia ukse vahelt piilumas, mis seal tehakse.

Soovin, et kooliuisikutel ikka hästi läheks ja nad koolielust rõõmu tunneks.

küsitles õp Rita

2-3

Ilmapuu lävel – Tallinna Tantsu- ja Laulupidu 2007

Sel aastal toimus Tallinnas järjekordne Tantsu- ja Laulupidu, mis sel korral kandis nime „Ilmapuu lävel“. See kuulus pidu toimub iga nelja aasta tagant. Kolga-Jaani vallast pääses Leie Põhikool tantsude ja lauludega Tallinnasse.

Startisime 25. juuni hommikul. Kõik tulid suurte kottidega kooli juurde. Tõstisime asjad bussi ja hakkasime minema. Paljud magasid bussis. Lõpuks jõudisime kohale. Meie ööbimiskohaks sai Piritä Majandusgümnaasium. Seal ööbisid kõik Viljandimaa tantsijad. Saime uusi tuttavaid ja nägime vanu.

Kui aus olla, siis olid meie päevad väga pikad ja väsitavad ja nii nädal aega. Hommikul 7-8 paiku oli äratus ja 9-st hakkasid proovid. Tegelikult pidid proovid lõppema kell 21, aga lõppesid väga tihti 22. Kui proovid teises linnaosas olid lõppenud, sõitsime oma ajutise elukoha juurde tagasi ning oma klassi jõudes vajusime magamisasemette, sest tavaliselt enne oma „tuppa“ jõudmist pidime sööklasi läbi käima ning oma toiduvarusid täiendama. Uksed lukustati kell 23 ja peale seda ei saanud koolimajast välja. Meie ööbimisruumis algas öörahu südaöö - pidime sellega leppima, kuigi tahtsime väljaspool klassi olla ning oma uute ning endiste sõpradega koos olla ja juttu puhuda. Tihtipeale jõudis mõni kaak alles poole ühe või ühe ajal klassi. Pesemisvõimalused olid meie koolis head. Alumisel korrusel olid dušid ja saun. Vähemalt oli meie ööbimiskohas soe vesi sees, mõnes kohas ei olnud. Seda saime teada inimestelt, kellega me näiteks tantsuväljakul tuttavaks saime. Meile jagati esimesel päeval kaardid, mille ettenäitamisel saime liikuda tasuta ühistranspordiga ning mille ettenäitamisel pääsesime kooli ja kollased käepaelad, mis samuti vabastasid meid bussi-, trammi- ja trollipiletite ostmisest.

Hommiikul venisid, tahtsime magada. Kõik olime väsinud, stressis, me tahtsime koju, kuid alati suutis õpetaja Rita meie tuju tõsta ning me alustasime uut päeva samasuguse hooga nagu varem. Need seiklused kesklinnas ja mujal äratasid meid platsile jõudmiseks üles. Väga palav oli, päike paistis. Alati oli hea ilm. Vahel mõtlesime, et kas meie rõõmuks või kahjuks. Pigem rõõmuks. Ühel päeval oli kole ilm ja kella 8-ks teatati meie kooli, et proovid on edasi lükatud kella 11-ks, kuid meie olime juba selleks ajaks platsil ja meid saadeti kooli tagasi. Eks me siis läksime, nõrdinult. Saime jälle tunnikese magada ning läksime uuesti samale kohale tagasi – Rannavärava staadionile. Nii möödus juba terve nädal. Viimased kolm-neli päeva veetsime juba sellel platsil, kus toimus tantsupidu. Seal olid kõik tantsijad koos. Pisikestest võimlejatest kuni täiskasvanute rühmadeni välja. Lõpuks saabuski see tore reede, kus toimus peaproov, mida tulid vaatama alguses lauljad. Meie kooli tüdrukud olid nende hulgas. Kaks pisikest poissi ka, kes lisati mudilaskoorist lastekoorile juurde. Esimene esinemine oli ausalt öeldes katastroof, vähemalt minu jaoks, sest kõik läks sassi. Kuid sellest hoolimata tuli edasi tegutseda. Kui lauljad olid peaproovist lahkunud, asendusid nendega pealtvaatajad, kes olid juba selle silmailu eest maksnud. Kohal olid ka reporterid ning kaameramehed. Aga see oli ainult esimese esinemise ajal. Kui see uhke pidu sellel päeval läbi sai, siis saime jälle oma kooli puhkama minna. Kõik olid väsinud, me puhkasime ning valmistusime uueks kontserdiks.

Laupäevane päev oli see päev, mis oli viimane tantsupeo päev ning samuti ka see päev, kus toimus kaks etendust. Lõpuks tulid tantsud väga hästi välja. Kolmandal etendusel oli rahvast tohutult. Kella seitsme paiku sai tantsupidu läbi ning Maido Saar ulatas tõrviku Arne Saluveerile. Läksime väravatest välja ja siis edasi koju. Väga uhke elamus oli. Nüüd ei kiru ma seda pidu ega ühtegi õpetajat üldse, sest see oli vahva elamus, kuid meie jaoks ei olnud see veel läbi.

Pühapäeva hommikul algas rongkäik meile kell 11.05. Olime selleks ajaks platsis. Liikusime koos lauljatega, koolilipp ja vallalipp ees. Meiega oli koos ka vallavanem Kalevi Kaur. Kõige ees sammusid Janari, Maris, Jaanus ja Hanna-Maria valda tutvustava vapiga. Need olid need pisikesed mudilaskoori lapsed, kes olid valitud lastekoori juurde. Siis astus vallavanem koos meie kooli direktor Tiit Kurvitsaga. Muidugi olid nende kõrval meie muusikaõpetaja Kristi Vastisson ja huvijuht Rita Kadaja. Peale neid hakkasid sammuma tantsijad ja lauljad. Väga tore oli, kuid samas ka palav. Meile hõigati väga palju. Ja meil oli ka väga vahva tunnuslause. Lõpuks sai rongkäik otsa ja astusime laulukaare alla. Meie lastekoori neidudel olid punased püksid ning valge pluus. Ka see vorm meeldis paljudele kaasaelajatele, kes neid kommenteerisid.

Laulukaare all oli väga uhke seista, sellest hoolimata, et palavus tappis. Higi jooksis ning lihtsalt see palavus nõrgestas. Pead hakkasid valutama ja vajasime varju. Laulud said lõpuks lauldud ning sai liikuda koolipoole. Olime lõpuks kohal, pakkisime asjad ja sõitsime koju.

Kella 2 paiku olime Leies ning kooli juurest viis meid majade juurde direktor. Olime lõpuks kodus. Väsinult, kuid õnnelikult! Ja me oleme siiani õnnelikud, et saime sellisest toredast peost osa võtta. Kõik oli super! Ootame uut Tantsu-ja Laulupidu!

Täname õpetaja Ritat, kes meid platsil abistas. Muidugi ka Epu ema Piretit, kes abistas meid samuti, õpetaja Ingridit, kes meid õpetas, direktorit, kellela ei oleks me peole jõudnud ning õpetaja Kristit, keda me igatseme ning kes tegeles meiega ka kõige lootusetumates olukordades koori tundides. Suur AITÄH teile kõigile!

Janika Vaht ja Kätlin Põdra
8.klassist

vaata pilte meie kodukalt!

4-5 suvest

Suvine seikluslaager

Kuues kuni üheksas august toimus Ulgel seikluslaager. Sinna tulid kokku Leie ja Kolga-Jaani noored. Selle põneva ürituse korraldas Jaanus Sass. Tema organiseeris ka bussi Kolga-Jaani lastele, et nad saaksid Ulgele tulla. Kõlasid jutud, et mõni poiss või tüdruk ei saanud tulla, sest kohti ei jätkunud piisavalt.

Esimesel päeval, kui sinna jõudsim, kogunesime lavale. Katrin Kangus ja Marko Raamat (laagri kasvatajad) rääkisid meile, mis nende nelja päeva jooksul toimuma hakkab. Üks reegel oli, et iga ropendamise eest peab jooksuma minema. Seejärel panime telgid üles. Peale seda moodustati meeskonnad. Noored mõtlesid ka võistkondadele nimed. "Kalevite" eesotsas oli Marko ning "Turbojänkudel" Katrin. Meie võistkonna kapten oli Kerli ja teistel Juulia. Neile anti ülesandeks eelmise aasta võidulipp üles tõmmata.

Pärast seda oli natukene vaba aega, et saaksime laagriplatsi korda seada. Panime telgid üles ning koristasime prügi ära. Peagi hakkasime hommikujooksu jaoks laulu mõtlema. Meil tuli päris hea lugu. Ka teiste oma oli väga lahe. Hästi palju mängiti ka Viite minni. Käidi ujumas ning oldi niisama. Kell 22.00 oli öörahu. Siis ei tohtinud keegi väljas liikuda.

Teisel päeval oli äratus hästi vara. Pool seitse vist. Hästi ei mäleta enam. Pidime lavale kogunema ja peale seda JOOKSMA! Kui trenn tehtud, hakkasime võimlema. Teisel päeval panime me veel ise üles seiklusraja ning õhtupoole läbisime seda. Veel pesid Juulia ja Anu 10 minutit hambaid, sest Marko naljatas tihti, et nii kaua peab pesema. Pärast neil igemed valutasi. Veel oli ka õhupüssiga laskmine. Mõni otsustas, et annab oma kuulid enda võistkonnakaaslasele. Seekord algas öörahu hiljem, kuid täpset aega enam ei meenu.

Kolmandal päeval ärkasime jälle varakult ning siis oli hommikujooks koos lauluga. Pärast seda läksime Otepäele seiklusrajale. Seal meeldis kõigile. Paljud tegid kõik rajad läbi, kuigi kartsid. Ka oli neid, kes eelistasid lõpus teisi vaadata, kui ise kõrgustes ronida. Tauri hüppas seal isegi oma püksid lõhki. See tegi kõigile nalja, isegi poisile endale.

Tagasi jõudes tegime näidendi või mingi saate. Meie võistkond tegi Punamütsikese tänapäevase versiooni. Kalevite eestvedaja oli selles osas Janika ning ka kasvataja Marko osales näidendis. Turbojänedes tegid saadet "Eesti otsib superstaari". Veel oli küsimuste küsimine ning pesulõksude otsimine metsast. Ma enne unustasin mainida, et iga mäng käis punktide peale ning lõpus selgitati välja võitja. Muidugi oli kõige tähtsam, et oleks lõbus.

Kolmanda õhtul, kui mängiti viite miinust, siis Tauri Palla loopis Markot käbidega ning selle eest pidi ta 30 minutiga korjama 2000 käbi. Kui ta ämbri täis korjas, siis kutsuti ta ära ning poiss pidi sellega kõndima laagri lõpuni. Talle anti järgmisel hommikul võimalus võimlemine läbi viia koos oma uue ämbriga. Teda hakati kutsuma Käbiks. Selle eest, et Karol nii palju ilastas, seoti talle kaela tops, kuhu ta edaspidi tatistama pidi. Koristasime laagriplatsilt enda tekitatud sodi ära, et järgmistel oleks hea tulla. Päris õhtul, enne öörahu, mängisime maffiat ka. Seejärel mindi magama, et järgmisel päeval jõuaks trenni teha.

Hommikul oli jälle jooksimine ja võimlemine. Meile korraldati pidevalt, et see, mida me tunneme, ei ole valu, vaid mõnu. Loomulikult mängiti ka paintballi. Enne selle algust tuli laagriplats tühjaks teha.

Kõik asusid pakkima. Kui kõik tühi, võis sõda alata. Mõned jäid lavale istuma ning vaatasid, kuidas teised metsas sõdivad. Eriti naljakas oli see, et kui Marko mängima läks, lasi ta maha laagri kõige väiksem pois (kasvult kõige väiksem). Ja veel mitu korda. Paljud said “võitlusest” sinikaid, aga selle eest oli neil lõbus.

Siis oli varsti laagri lõpetamine. Meile jagati igasugust “nänni”. Kui lõunasöök söödud, tulid bussid meile järgi. Lahkuda oli kurb. Aga jäin laagriga rahule ning väga tore oli. Loodan, et järgmisel aastal toimub sama sisukas ja põnev seiklus, kui sellel suvel. Muidugi peab selle eest tänama Jaanust, Markot ning Katrinit, sest nemad juhtisid neid nelja päeva. Veelkord aitäh ning kohtume järgmisel suvel.

Maarja Salu
9.klass

Soome- Rootsi reis!

Sellest pidi kujunema meie klassireis, aga kuna kohti oli üle, sai ka teisi kooli pealt kaasa kutsuda.

Oma reisi alustasime 5.juunil kooli juurest kell 5. Peale seda sõitsime Tallinnasse, et minna laevale. Esimesel päeval uurisime Soomet ja tema pealinna umbes kaks tundi ning peale seda läksime öhtul viiest laevale, millega sõitsime öö läbi Rootsi. Hommikul enne lahkumist einestasime Rootsi lauas.

Stokholmis kõndisime terve päeva ringi, vaatasime vahtkonna vahetust kuningalossi juures, käisime losside ja kirikute juures. Kirikud olid üleüldse ilusad - suured ja võimsad. Peale selle läksime läbi kõige kitsama tänava, mis oli ainult 90cm lai. Veel käisime metrooga sõitmas, aga kahjuks ei jõudnud me sinna, kuhu soov oli.. Siis seadsime oma sammud laeva poole, kus sättisime oma sammud kajutitesse. Olles laeva jõudnud, oli meil söögini terve tund aega, mida igaüks kasutas omal moel. Osad püüdsid veidi magada, teised olid jällegi niisama. Kui öhtusöök söödud, olid kõik väga väsinud, kuid läksid siiski ka diskole, mis oli öhtul. Vahepeal olid Merilin, Maia-Liisa, Silleriin ja Maris saanud viimaseks ööks ka uue kajuti, kuna nende uks läks rikki.

Taas sõitsime terve öö, kuid see kord juba Soome poole. Hommikuks olime juba Helsingis tagasi, kuid seekord ei jõudnud keegi eriti kuskile minna. Jagunesime kaheks, osad läksid Olümpia staadionile ning teised laevale tagasi. Mina olin üks neist, kes läks laevale tagasi. Meiega tuli ka õp.Ulve, kes viis meid postimuuseumi, kus oli kõike vanast ajast tänapäevani välja, see oli vägagi huvitav.

Varsti olime laevas ning ootasime juba kojujõudmist.

Olime kõik küll väga väsinud, kuid reis meeldis kõigile ning jäi ka meelde.

Kristi ja Merilin
9. klass

Loits suvevaheaja pikendamiseks

Saagu, saagu pikaks suvevaheaeg
ja kahanegu hästi lühikeseks
kooliaeg.

Kool see läheb kiirelt, kergelt,
suvi tuleb pikk ja helge.

Kool lõpeb oodatust varem
ja suvi tuleb eelmisest parem.

Panen potti viis sent,
üks sulg udupeen.

Veel üks kärnkonna jalg
ja mädanenud puuhalg.

Lõpuks lisa kolm käbi
ja näed – kool ongi läbi

Kätlin Põdra

Ümber Paala järve jooksmas

Ühel päeval ajasime juttu Tairi Jaanuse ja Erki, kes käisid Viljandis ümber Paala järve jooksmas.

Viljandisse jõudes arvas Erki, et ümber Viljandi järve tuleb joosta. Õnneks on Paala järv palju kordi väiksem, ringi ümber vaid 1200m.

Tairi ütles, et kohale jõudes tegid nad pisut treeni. Esimesena võistles meie seast Erki, siis Jaanus ja Tairi. Kui kaaslased jooksid, ergutasid teised hoolega.

Tairi jooksis koos 11- ja 12- aastaste tüdrukutega. Selles osales 15 jooksjat. Kõigepealt jäi Tairi oma jutu järgi 3-4 kohale, aga umbes asfalttee juures pani teistest mööda. Tüdruku ema oli hõiganud veel, et Tairi pane juurde ja siis ta panigi viimase välja. Emme ütles, et silla juurest tulin nagu tinapomm, sõnas Tairi. Finišis tahtis oksele ajada, niisugune paha oli olla. Ema tõi teed ja jõin kohe palju. Istusin seal laua taga ja nutsin. Emme kiitis, et võitsin, aga mina ei saanud veel sellest aru. Sellised olid esimesed Tairi muljed peale jooksmist.

Tema võidu aeg oli 4.50.

Jaanuse jooksus oli 15 osalejat, kõik trennipoisid. Ta oli oma vanuseklassis, st 10-aastaste poiste hulgas viies, ajaga 5.19. Jaanus meenutas, et peale jooksu oli kurk valus, neelata üldse ei saanud. Jalgu ei tundnud. Ei oskagi öelda, mis tunne oli. Auhinnaks sain diplomi ja kommikarbi.

Erki jooksus oli 22 9-aastast poissi. Ta ja sai 8. koha.

Erki rääkis, et peale jooksu oli kurk hästi valus. Tunne oli normaalne. Enne minekut oli selline ärev tunne. Hommikul oli raske tõusta, aga hea oli olla. Joosta oli ka mõnus. väsimust ei tundnud. Auhinnaks said kõik osavõtjad klepsu. Sain 8. koha – ma olin nii õnnelik. Super tunne!

Tairi meenutused autasustamisest: Autasustamisel seisin kõrgel. Oli väga uhke olla. Auhinnaks sain diplomi ja tordi.

Järgmisel aastal lähevad Tairi ja Erki kindlasti jooksmas. Jaanus mõtleb veel, sest tema vanused peavad kaks ringi läbima. Aga poiss lubas trenni minna ja siis pole see jooksmidagi rasket. Selle peale lubasid Tairi ja Erki ka sporditrennis käima hakata.

Soovime järgmisteks võistlusteks edu, vastupidavust ja sportlaste keeles - pind päkka!

õp Rita

Spordipäevad Otepääl

Suvisel vaheajal oli mul võimalus minna Kristi emaga kaasa spordipäevadele Otepääl. esimesel päeval jooksin krossi-jooksu, mille võitsin. Olin üliõnnelik! Siis vahepeal oli lõuna. Käisime ka vesirattaga sõitmas. Õhtul oli väike pidu koos vanematega.

Järgmisel päeval sain joosta koos 18-aastaste poistega, kus jäin neljandaks.

Sain eriauhinna, kuna olin ainuke tubli ja julge tüdruk.

Autasustamisel võtsin vastu kaks diplomit ja kaks auhinda – lõhna-lilled ja treenimisvahend.

Nii lõppesid need kaks põnevat spordipäeva ja algas kojusõit.

Tairi Õunapuu
5. klass

7 Sügisese spordipäeva parimad:

60 m jook

B-klass

E-klass			B-klass					
1	Dimitrjev, Teisy	11,84	1	Liiv, Erki	9,08	1	Saksniit, Kristi	9,79
2	Puranen, Kristin	12,54	2	Randmer, Karl	10,97	2	Salu, Maarja	9,84
3	Randmer, Triin	11,86	3	Randmer, Oskar	11,24	3	Kivi, Maarika	9,97
D-klass			C-klass					
1	Õunapuu, Tairi	9,26	1	Vaht, Jaanus	9,13	1	Õunapuu, Tanel	9,10
2	Türkson, Kaisa	11,16	2	Ilmjärv, Jarmo	9,34	2	Toomsalu, Taavi	9,15
3	Jõgi, Marleen	11,20	3	Dimitrijev, Tauri	10,24	3	Moks, Paul-Richard	9,41

1	Koovit, Silleriin	8,94
2	Tillmann, Epp	9,72
3	Saul, Merle-Maria	9,86

1	Lepik, Siim	8,43
2	Mets, Riivo	8,82
3	Suik, Gert	9,68

A-klass

1	Vaht, Maris	9,25
2	Türkson, Helerin	9,56
3	Türkson, Heleri	10,19

1 ringi jooks

C-klass

1	Koovit, Silleriin	2.30,45
2	Tillmann, Epp	2.41,70
3	Kivi, Mare	2.59,97

1	Lepik, Siim	2.08,73
2	Mets, Riivo	2.18,78
3	Suik, Gert	2.25,51

1	Aren, Toomas	9,11
---	--------------	------

B-klass

1	Kivi, Maarika	2.32,15
2	Salu, Maarja	2.37,51
3	Saksniit, Kristi	2.56,32

1	Toomsalu, Taavi	2.12,78
2	Jõuram, Jüri	2.42,37
3	Õunapuu, Tanel	2.44,81

5 kg kuuli tõuge

A-klass

1	Türkson, Heleri	2.40,01
2	Türkson, Helerin	2.40,29

1	Aren, Toomas	2.47,37
---	--------------	---------

1	Aren Toomas	7,42
2	Türkson, Egon	7,40
3	Rander, Even	6,31

pallivise

D-klass

1	Õunapuu, Tairi	32
2	Jõgi, Marleen	26,5
3	Türkson, Kaisa	22

1	Vaht, Jaanus	40
2	Ilmjärv, Jarmo	37,5
3	Kask, Kevin	32

C-klass

1	Saul, Merle-Maria	30
2	Koovit, Silleriin	28
3	Tillmann, Epp	23,5

1	Mets, Riivo	64
2	Lepik, Siim	54
3	Lepik, Janari	39

B-klass

1	Saksniit, Kristi	31
2	Kivi, Maarika	29
3	Salu, Maarja	23

1	Õunapuu, Tanel	52
2	Jaakson, Henri	37
3	Jõuram, Jüri	36

A-klass

1	Türkson, Heleri	34
2	Türkson, Helerin	30,5
3	Vaht, Maris	29,5

Kodus on lilled, heinamaa, päikesepaiste

Sõna „suvi“ tuletab mulle meelde Oskar Lutsu “Kevadet”, kus Teele küsib: „Mis sul seal kodus on?“ ning Arno vastab: “Kodus on lilled, heinamaa, päikesepaiste.“ Usun, et kui õpilased suvevaheajale lähevad, siis on kõigil mõttes Arno vastus. Võib-olla mitte just samasugune, kuid midagi, mis iseloomustab vabadust, rõõme ja kodu.

Suvi möödub kõikidel lastel erinevalt. Mõni käib tööl ja teenib head taskuraha, mõni käib reisidel, mõni veedab sõpradega meeldivat aega, mõni külastab vanavanemaid, mõni püüab kodus vanematele abiks olla. Aga keegi ei taha vahetada suve kooli ja õppimise vastu. Suvi ei ole kõigil puhkamise aeg, kuid suvine kodu on kõigile kõige kallim ja kõige lähemal südamele. Ning hoolimata kohustustest nauditakse sellegipoolest vabadust.

Sel suvel ei käinud ma kusagil. Ei käinud taskuraha hankimas, ei saanud sõpradega kokku, ei käinud isegi vanavanemate hauptlatsi koristamas, kuid ma ei pea seda suve läbikukkunuks. Olin tihti üksinda looduses. Vaatasin, kuidas pilved liiguvad, kuidas nad moodustavad erinevaid kujusid ja kuidas tuul nagu õeluse pärast lõhub need ära, kuid pilved ei jäta jonnit ja muudkui teevad aga uusi kujusid.

Hommikuti jälgisin, millal kastetilk rohulible küljest kukub ja siis lõhkeb ning temast teisi väikesi veosalusi eemale paiskub. Pahatihti ma seda ei näinud, sest ka hommikud olid palavad ja päike kõrgel taevast imes justkui kõik veetilgad enda sisse.

Kui keegi oleks mind hommikuti otsinud, siis oleks ta mind leidnud põllult, õhtuti aga kasesalust, kus ma jälgisin hiilgavaid tähti hämaras öös. Aga mitte keegi poleks suutnud mind ehmatada, sest minuga oli alati kaasas koer – minu parim sõber, kaitsja, lohutaja, lõbustaja. Ta oli minuga isegi siis, kui läksin kaugematele põldudele. Olin alati temale kindel. Enne polnud me nii teineteise küljes kinni. Siis oli ta sõnakuulmatu ja tegi seda, mis süda tahtis. Oleksime peaaegu ta surmanud, kuid tema sära ja sõbralikkus võlus kõiki. Nüüd on ta kuulelik nagu korralik koer olema peab. Ainus viga on see, et ta kuulab ainult minu käsku.

Vihmastel augustikuu päevadel pidin olema põllul. See oli mu kohustuseks. Minu kõrval oli ikkagi läbimärg koer. Ausalt öeldes, neil päevadel hakkasin igatsema kooli. Õigemini sõpru, klassi- ja koolikaaslast. Mul oli aega mõtiskleda klassiõdede-vendadega juhtunud naljakaid seiku, mis mind tahes-tahtmata panid muigama. Mõtlesin, kas keegi on muutunud ja kas poisid on kasvanud pikemaks.

Minu suvi oli aeg mõtisklemiseks, lülitamiseks end välja kiirest argipäeva elust ja lasin oma hingel ja jalgadel end kanda.

Maia-Liisa Suigusaar

Muusikaelamus

29. juuli õhtul väisas Eestit üks maailma suurimaid räppareid nimega 50Cent. Kontsert oli paar kuud ette reklaamitud, aga kuupäev liikus viimasel hetkel päev ette poole. Uksed tehti lahti juba kell 17.00 ja 19.30 tuli lavale esimene soojenduseline ja Slam. Lavaesine oli juba siis paksult rahvast täis. Küll aga Slamile kaasa eriti ei elatud. Järgmisena astus lavale A-Rühm. Kontsert küttis hoogu juurde. Trügimine sai hoo sisse. Alguses olin ma lava ääres kolmandas reas. Läksin aga vooluga kaasa ja varsti olin lava keskel ja peaaegu, et juba esimeses reas. Märkamatagi oli A-Rühm lavalt läinud ja 50Cent ilmus lavale koos G-Uniti ühe teise liikmega. Karjumine oli suur ja trügimine ning pressimine veel suuremad. Käisin ka paar korda lava ees pikali koos paarikümne inimesega. Taha vaadates nägin suurt kätemerd ja inimesi laululava kaarhalli all istumas. 50 Cent esitas oma kuulsamaid lugusid nagu näiteks "Candy Shop", "Magic Stick", "Just a Lil Bit" jne. Endalegi märkamata olin sattunud täpselt lava keskele esimesse ritta. Nägin ka endast natuke eemal Aldot ja Gerti. 50 Cent oli laval päris pikka aega. Kontserdi lõppedes oli kell juba üksteist läbi. Väljakult lahkudes panin tähele, et mu telefoniaku oli tühjaks saanud. Nii ei saanud ma kedagi endale järele kutsuda, sest sõbrad läksid väheke enne ära. Kõndisin päris pikka aega ja lootsin, et äkki ema mõistab ise järele tulla. Lõpuks nägin üht tuttavat, kellele tänu helistada sain ja lõpuks ka koju jõudsin. Väga lahe kontsert oli!

Marilis Jõgi

Ajalehe toimetus:

Kristi Saksniit, Maarja Salu, Maia-Liisa Suigusaar, Taavi Toomsalu, Janika Vaht, Kätlin Põdra, Marilis Jõgi, Ulve Pedastik, Rita Kadaja